

**“Ziua cea mai irosită este aceea în care n-am râs”
(Chamfort)**

REVISTĂ TRIMESTRIALĂ DE SATIRĂ ȘI UMOR

**EDITATĂ DE CENACLUL
UMORIȘTILOR SIBIENI
“NICOLAUS OLAHUS”**

sub egida Centrului Județean pentru
Conservarea și Promovarea Culturii
Tradiționale “Cindrelul-Junii” Sibiu
și cu sprijinul Cercului Militar Sibiu

ACUS

NR. 1 (85) / 2026

SE DISTRIBUIE GRATUIT

EPIGrame

PROZĂ SCURTĂ



DESENE UMORISTICE

AFORISME

VERSURI SATIRICO-UMORISTICE



DIVERSE

La noi în bloc

În mine s-a născut o bănuială
Când a născut vecina pruncul ei,
Căci seamănă cu-al meu, deci își înșală
Bărbatul tot cu cel ce stă la 3...

Întâmplare

Ceva să capăt pe degeaba
Am zis mereu că nu se poate,
Dar iată astăzi cum stă treaba:
Primit-am gratis... șut în spate!

În post

S-au înfruptat toți, bată-i vina,
Căci un covrig au vrut să guste,
Dar au aflat ei că făina
Era din greieri și lăcuste.

De ochii lumii

Să mă bârfească n-are cine
Că eu mă-mpac cu soacra bine
Și-i duc și-un fir de trandafir
Din an în an, la cimitir.

Pași în viață

Cum viața-i probă de-ncercare
Ce nu admite imprudențe,
Aș cere, drept acomodare,
Examen pentru corigențe.

Rugă înălțată către Domnul

Mereu să-mi stai la căpătâi,
Tu, Doamne, grijile îmi curmă
Și dă-mi doar mintea de pe urmă
Și sănătatea cea dintâi!

AȘTEPT O CERERE ÎN CĂSĂTORIE!

Aștept ca să mă ceară un bărbat
Înalt, frumos, deștept și bun, și blând;
Nu vreau să fie leneș sau turbat,
Să îl aud țipând sau blestemând.

Să fie înțelept, respectuos,
Fără hachițe sau vederi înguste,
Să mă iubească vreau, impetuos,
Să nu se uite după alte fuste,

Corect, tenace, să nu fie „șui”,
Să nu mă critice și,-așa cum poate,
S-ajute pe la treburi, chiar de nu-i
Prea priceput, că îl învăț de toate.

Să fie tânăr, făr' copii, nepoți,
Iar banii noștri or să stea la mine,
Că-i voi chivernisi eu chiar pe toți,
Căci mă pricep, v-asigur, foarte bine.

N-am interes ca să ajungă „sus”,
Să aibă funcții-ori parte de putere;
Doar aste calități ce vi le-am spus
Țin să le-aibă, -i singura mea vrere.

Eu sunt frumoasă, -am caracter supus
Și precizez că n-am niciun defect,
Deci, de-mi găesc un soț precum am spus,
O să avem un mariaj perfect.

De-l aflu, m-oi uita ca la un soare
La el, da-aștept de ani și ani
Zadarnic și îmi pun o întrebare:
Prea mult cer de la un bărbat cu bani?

Cătălina Orșivschi, Vama, Suceava

**Favor**

Eu cred că, printre muritori,
De Dumnezeu sunt răsfățat,
Prin faptul că-s cu capu-n nori,
Deci mai ușor de mângâiat.

Mamă și fiică

Pot sluji – cutez a spune –
Sex-appealului reclamă:
Soacră-mea-i o bunăciune,
Fiica dânsei... mamă, mamă!

Ospitalitate

M-a-ntâmpinat, dorind, concret,
Ca poftete să mi le-ogoaie,
C-un foarte-apetisant buchet
De trandafiri... în maț de oaie.

Obedient

Săltându-și ochii din podea,
Clipea, c-așa-s timizii,
Flatat că șeful îi zâmbea
Cu toți hemoroizii.

Compasiune ipocrită

Ești om bogat, da-ți plâng de milă,
Eu, cel ce-adezea n-are-un șanț,
Că tu te zbuciumi într-o vilă,
Iar eu mă lăfăi într-un șanț.

Gheorghe Șchiop**Tinerețe fără bătrânețe**

Sunt semne c-am întinerit,
Chiar de-s în prag de centenar:
Viagra nu o mai înghit,
O mângâi doar în buzunar!

Război meteo

O știe omul înțelept
Că, la o vârstă-nfloritoare,
Avântul scade, este drept,
Dar vânturile bat mai tare!

Dieta perfectă

Urmez dietă, mi-o asum,
E simplă, e o nebunie:
Îmi număr coastele acum...
Și-apoi le fierb într-o iahnie!

Crepuscul

A mai îmbătrânit și tata-mare,
S-a liniștit, ca orișicare om:
Nu zboară cum zbura, din floare-n floare,
Ci umblă-mpleticit, din pom în pom!

Cadou din cer

Când mari comete or să cadă,
Pragmatic, ignorând necazul,
Eu voi recupera din coadă,
Ce este prețios, tot gazul!

Valentin David

SĂNĂTATE ȘI SEX LA BĂTRÂNEȚE

Într-o zi m-a abordat o cunoștință, bărbat de vârstă a treia (sau a patra), care nu pierdea nicio ocazie pentru a se lăuda cât de potent este el în toate privințele, deși, cel puțin din punct de vedere psihic, era evident, chiar și pentru un nespecialist, că începuse deja să aibă ceva „probleme”.

Avea în jur de 80 de ani iar mie, care atunci aveam cincizeci și ceva, mi se părea destul de bătrân. Acum, când eu sunt trecut binișor de 70, un om de 80 nu mi se pare de o vârstă prea înaintată.

Am avut cu el următorul dialog:

- Cornele, am o mare dilemă și vreau să aud părerea ta.

- Cum să nu, domnule Bucur, vă ascult.

- De vreo 10 ani soția nu-mi mai permite să mă ating de ea, că este cardiacă și așa i-a recomandat medicul curant. Așa că mi-am găsit o amantă, pe care am avut-o până acum doi ani, când s-a îmbolnăvit de cancer. A și murit de curând, sărmana.

- Dumnezeu să o ierte, să se odihnească în pace!

- Așa să fie, dar eu simt că încă mai am nevoie de o femeie.

Pentru moment, îmi venea să îi explic că, totuși, între nevoie, dorință și „putință” s-ar putea să fie niște deosebiri, dar știam că era cam supărăcios, chiar ursuz și, de multe ori, „nu știa de glumă”, deci l-am lăsat în pace și doar l-am întrebat nevinovat:

- Și, care-i problema, încă nu ați găsit? Eu, oricum, nu mă pricep la așa ceva și nu cunosc vreo femeie potrivită pentru a fi amanta dumneavoastră.

- Păi, aș putea găsi dar, sincer să fiu, după câte se spun în ultima vreme, îmi cam este frică de SIDA. Că, de unde să știu eu pe unde a mai umblat femeia respectivă înaintea mea? Deci, tu ce părere ai? Să risc?

- Nu trebuie să vă fie teamă domnule Bucur! Acum câteva zile am citit un studiu care spunea că un om infectat HIV, dacă face un tratament corespunzător, are o speranță de viață de vreo 25 de ani. Dumneavoastră aveți acum 80, din câte știu. Dacă adunăm 25 sunt 105. Vreți să trăiți mai mult?

**GÂNDURI,
VORBE,
CUMPĂNIRI**

- la viața în serios. E suficient pentru a putea spune că n-ai trăit chiar degeaba.

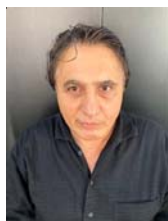
- Desigur, nu prea mulți copii ajung academicieni. Însă nici nu e nevoie de așa ceva. Dar aproape toți academicienii au fost, la vârsta primei copilării, elevi în primele lor clase de școală.

- Datorăm, uneori, educatoarelor de la grădiniță, învățătoarelor și învățătorilor, firește în primul rând adevăraților părinți, mai mult decât oricui pe lume.

- Lucrurile nu sunt nici atât de bune pe cât le-am dori noi să fie, totuși nici chiar atât de rele pe cât credem noi că au ajuns sau, mai ales, ar putea să devină. La acest „capitol” excelează, din nefericire, unele televiziuni. Și nu numai ele.

- Sunt destui cei care afirmă că mă cunosc mult mai bine decât am izbutit să mă cunosc eu însumi, cu bunele și relele judecate în interiorul ființei mele, cu toată obiectivitatea omenească pe care încercăm s-o dovedim.

Ștefan-Cornel Rodean**Corneliu Șerban**

**CE ȚARĂ-I ASTA, MAMĂ?**

Motto: „Dor de țară și iar dor”



Ce țară-i asta, mamă, ce-și vinde la străini
Și țarina și-avutul, în veac agonisite,
Ce-și pierde din cultură, își stinge din lumini,
Iar munca și-nțeleptul la alții-s, doar, plătite?

Oftalmologii

Trebuie ca tratamentul
Să-l conducă ideal,
Dacă vor ca pacientul
Să îi vadă în final!

Ce țară-i asta, mamă, ce biruri grele lasă
Peste cei mulți, sub pravili, ce-apasă tot mai greu
Și-unde căldura, pâinea, din fiecare casă,
Sunt scumpe, tot mai scumpe, și se scumpesc mereu?

Autoadaptare pentru NATO

El din Harghita, ea olteancă,
Făr' de subvenții, pe o bancă,
În nouă luni, și fără chin,
Făcură un PUȘCAȘ MARIN.

Ce țară-i asta, mamă? Ogoare nelucrate,
Pădurea jefuită, hotar al nimănui,
Iar satele, pământul, de guvernanți uitate,
Țăran sub vremuri grele, ducându-și crucea lui?

De-ale justiției

Toți lupii, când sunt în instanță
În tribunalul leilor,
Se apără, cu siguranță,
Doar prin tăcerea mieilor.

Ce țară-i asta, mamă, ce școală nu prea are,
Cu dascălii ce astăzi nu sunt luați în seamă?
Știința, cercetarea – succese tot mai rare,
Și cartea-i tot mai scumpă. Cum vine asta, mamă?

Prea târziu

De vezi că viața ți se curmă
Și că nevasta-ți e cam acră,
Regreți, cu mintea de pe urmă,
Că n-ai privit atent la soacră.

Ce țară-i asta, mamă, ce zi de zi se zbate
În lipsuri, și-i la alții mereu cu datorii,
Cu cei bătrâni ce, astăzi, loviți în sănătate,
Stau pe la cozi cu zile, să-și ia din doftorii?

Ce țară-i asta, mamă, ce oaste nu mai are,
Dacă nu vor să lupte cei ce-s plătiți cu anii?
Cu cine-ți aperi glia și-a patriei hotare,
Ca Mircea ori ca Ștefan, în trupe cu țărani?

Nelămurire

Acești mineri ce-aduc lumină,
De-s oameni buni și fără vină,
Ortaci de soi și nu rebuturi,
De ce-s ținuți mereu în șuturi?

O, Doamne, dragul mamei, de tine sunt uimită
De-atâta cugetare și-atâtea frământări,
Dar dacă-i astăzi țara, de tot ce-ai spus, lovită,
Cei mari, din fruntea ei, răspundă la-ntrebări!

Eu pot să spun atâta, că tot ce iei în seamă
Mă doare. Și eu sufăr, ca cetățean, ca mamă.

Ion Brâncuși**Aurel Domide-Șanțanu**

**Directorul, la ședință**

Obişnuiește o tărie
Chiar înainte să înceapă,
Că nu vrea vorbele să-i fie
Furtună-ntr-un pahar cu apă.

„Hai să dăm mână cu mână”

Răsună, azi, în Țara Românească,
Nu hora de unire, ci sudalme,
Iar mâinile, în loc să se unească,
Se folosesc doar pentru pumni și palme.

„Găina bătrână face zeama bună”

E-o zeamă nemaipomenită
Dar, din păcate, ea mereu
Ar trebui reîncălzită;
Și focul se aprinde greu...

Prieteni și dușmani

Când cad – ca om cu vicii - în greșeală,
Pe toți din preajmă îi interesează:
Întâi o scot dușmanii la iveală,
Apoi amicii mei o exploatează.

Reforma din sănătate - un eșec

Motivul e ușor de înțeles:
Pe demnitarii noștri, din păcate,
Poporul nu i-a întrebat mai des
de sănătate.

Ștefan-Cornel Rodean**BINE ȘI RĂU**

C-am vorbit recent de bine
Pe-un mai vechi dușman al său,
Sigur minte mă va ține,
Ceea ce e foarte rău

Ranchiunos și nătărău,
Se va răzbuna pe mine
C-am vorbit recent de bine
Pe-un mai vechi dușman al său

Dar a-l îmbuna nu-mi vine,
Că nu mi-s un pămpălău
Și de-un vechi dușman al său
Om de rasă pentru-oricine

Am vorbit, cinstit, de bine.

Gheorghe Șchiop

**ZÂMBIND
CU
PĂRINȚII**

Într-o vreme în care măcar la țară credința era păstrată la loc de cinste în sufletul oamenilor și, în orice făceau, se raportau la Sf. Biserică și Sf. Scriptură, într-un sat, pe câmp, se întâlnește un țăran cu învățătorul.

– Auzi, domn' învățător, mai susțineți ceea ce le-ați spus ieri copiilor, că dacă cineva te lovește peste obrazul drept, să i-l întorci și pe cel stâng?

– Nea Ioane, bineînțeles că eu nu pot schimba nimic din cuvintele acestea și nici nu pot face ceva împotriva lor, pentru că eu nu le-am spus de la mine, ci pentru că așa ne spune Evanghelia.

Nici una, nici două, Ion îi dă o palmă zdravănă, sănătoasă, domnului învățător, însoțită imediat de încă una, pe celălalt obraz! A, poate nu e lipsit de importanță să amintim aici că Ion al nostru îi purta de multă vreme supărare nefericitului învățător pentru oarece trebușoare și abia aștepta ocazia să-l înfrunte cumva. Și ce abordare ar fi fost mai pe sufletul (și trupul, ce-i drept!) domnului învățător, decât una, dacă se poate, și contondentă, dar și motivată duhovnicește!

În același timp, în apropierea câmpului, călărea moșierul împreună cu una din slugile sale.

– Ia uită-te, Iosif, ce au de împărțit oamenii aceia doi!, i-a ordonat moșierul slugii.

Apropiindu-se, sluga vede cum și învățătorul, care era un bărbat puternic, îi dă două palme țăranului, spunându-i:

– În aceeași Evangheliie mai este scris însă și că veți fi judecați cu aceeași măsură cu care veți judeca!

Și, ca să fie destul de convingător în tălmăcirea Scripturii, învățătorul își însoțește ultimul verset citat cu încă o serie conștiințioasă de pumni peste capul țăranului.

Sluga, întorcându-se către stăpânul său, îi răspunde:

– Nu se întâmplă nimic de însemnătate, domnule. Cei doi doar își explică Scriptura...

O profesoară de religie, la lecția despre facerea lumii, le arată copiilor din clasa I o icoană cu Duhul Sfânt plutind deasupra apelor.

– Atunci – le explică ea – nu exista nicio ființă vie, nici om, nici animal, ci doar Domnul Dumnezeu, Care era dintotdeauna acolo.

– Așa spuneți dumneavoastră, doamnă profesoară, însă eu nu cred că e adevărat! se aude glasul unui copil, dintr-o bancă din mijlocul clasei.

– Ba sigur că așa a fost! răspunde profesoara.

– Serios?! întreabă mai departe băiețelul. Atunci spuneți-ne, vă rugăm, cine a făcut poza?

Romeo Petrașciuc

**NU I-AM UITAT!****Clemență**

Pentru câte am făcut
În regimul de-ateiști,
Dumnezeu nu m-a bătut,
I-a lăsat pe securiști.

Tatăl meu

De când e văduv și-l atrag
Doar tinerele ce-ard văpaie,
Mă-ntâmpină mai des în prag
Cu-o altă mamă... de bătaie!

Norocul

Cum prea rar el m-a găsit,
Nu mi-a fost de ajutor,
Unul doar m-a nimerit,
Cred c-a fost norocul chior.

Hrăpărețul

A căzut în lac sărmanul
Și s-a dus ca bolovanul,
Că, din mâini, cum aduna,
Nu era-nvățat să dea!

Căderea din Rai

Când a Evei frunză lată
A căzut de prima dată,
Fost-a, pentru omenire,
Cea dintâi descoperire.

De ziua unui șef

Un buchet cu flori mai rare
Și alese pe sprânceană
I-am adus, că-i suflet mare;
Merita chiar o coroană.

Întâlnire cu domnul ministru

Chiar de-s dintre umiliți,
Îl salut cum se cuvine:
„Domn' ministru, să trăiți!
... ca mine!”

Viitorul

Linia de-o ținem dreaptă
Și c-o bună conjunctură,
Viitorul ne așteaptă
Undeva... la cotitură.

Resemnare

Sunt bătrân și înțelept,
Într-atât cât spune cartea:
Azi nimic nu mai aștept,
Nici chiar moartea.

Tratamente

Doamna doctor – soața –
Soțului blajin
Îi salvase viața
Să i-o facă chin.

Nicolae Mișu (1936 – 2023)**Nicolae Munteanu (1927 – 2023)**



AFORISTICE

XXX

Când valu-nalt, umflat de ploii
Și cerul greu, violaceu
Vor rupe puntea dintre noi,
Am să mă-ntorc pe-un curcubeu.

XXX

Că te-ai născut n-ai nicio vină,
Nici merit n-ai, cinstită față,
Dar ești răspunzător în viață
De zbori sau te târăști prin tină.

XXX

Când simți în viață că te-nalți în zbor
Și ești convins, plutind precum lăstunul,
C-ai prins pe Dumnezeu de un picior,
Tu nu uita că El mai are unu!

XXX

Când vin necazuri rând pe rând
Și ochii tăi sunt plini de rouă,
Simți parteneru-atuncea când
E lacrima-mpărțită-n două.

Elis Râpeanu, București



DIVERSE

Maimuța

Nemaiputându-se abține,
A coborât din vârful pom
Și s-a trezit că-i om de bine,
Chiar înainte de-a fi om.

Băieții de azi

Când tandri sunt c-o fată mare
Nu simt fiorii în spinare
Motivul (și de-aici necazul):
Sărută fardul, nu obrazul.

Nedreptate

S-ar întrerupe și ecoul
De-ar observa aceste fapte:
Că vaca trage-n jug cu boul,
Iar seara numai ea dă lapte.

Nedreptate

Deștepții nu mai știu ce vor,
Dar sunt nedrepti cu proștii care
Le-asigură, din rândul lor,
Modele vii de comparare!

Vasile Larco, Iași

SĂNĂTATE!

O doamnă la stomatolog

După ce-i deschise gura
Și-i privi atent dantura,
Spuse calm, insidios:
Găuri negre, sus și jos.

Ciudățenii

Te urci la medic pe cântar,
Și-ți vede buzunarul gol;
Deși ești supraponderal,
Îți spune sec: ești cam ușor!



Geo Filiș, Târgu Jiu

Bucuria psihiatrilor

La Turceni, se-aude, unii,
Merg să facă pe nebunii.
Alții, mult mai pricepuți,
Au ajuns deja făcuți.

La căpătâiul bolnavului

Doctorii-și fac socoteala,
Cunoscând al lor melic,
Nu cam cât de gravă-i boala
Ci cam cât să fie-n plic.

VANITAS VANITATUM...

Din cea mai frumoasă fată
Pentru care juni se-mpuşcă,
Ce rămâne-odat şi-odată?
Vai, rămâne o babuşcă.

L-ai fumat cu desfătare
Şi-acum trist priveşti trabucul;
Din cea mai bună Țigare
Nu rămâne decât mukul.

Cât de falnic e copacul!
Pân la cer îşi nalţă ramul
Şi la urmă-l vezi, săracul,
Lemn vândut cu kilogramul.

Cum deci ochii-mi să nu plângă
Când prevăd că ce se scrie
Azi la noi o să ajungă
Higienică hârtie...

**Cyrano
(POZNAŞUL, 1914)**

O FABULĂ

Stejarul zise cu trufie Chibritului: „Mi se pare că tu încă te tragi din nobila viţă a mândrului stejar. Dar ce tare ai decăzut! Nu-ţi este ruşine când te vezi atât de mic şi nevoiaş?”

Chibritul răspunse cu zâmbet ironic: „Nu-i vorbă de mărime, nu grosimea face! Dacă aş vrea, eu te-aş putea pedepsi pentru semeţia ta! Să aprind întreaga pădure, te-aş preface în scrum şi cenuşă! Eu, nevoiaşul, sunt mult mai puternic decât tine cu corpul tău uriaş, căci eu am ceva ce Ție Ți lipseşte, eu am... cap!”

(POSNAŞUL, 1905)

GREU BOLNAV

Medicul: Pulsul este aproape normal, limba încă arată destul de bine, dar cum stai cu pofta de mâncare? Ai apetit?

Pacientul: Câteodată da, altădată nu prea.

Medicul: Când nu ai, spre exemplu?

Pacientul: După ce-am mâncat bine.

(POSNAŞUL, 1905)

N-AJUTĂ NIMIC

Cerşetorul: CinstiȚi-mă cu ceva, sunt așa de flămând!

Cucoana: De ce nu muncești?

Cerşetorul: Am încercat, dar dacă muncesc sunt și mai flămând.

(POSNAŞUL, 1905)

Materialele din această rubrică au fost publicate în calendarul umoristic „POSNAŞUL” „(POZNAŞUL)”, care s-a editat la Sibiu în perioada 1896 - 1917.

SeleȚia textelor: Ștefan-Cornel Rodean

AVENTURI LA STAMBUL

Sunt holtei de multă vreme și, plecat la turci în grabă,
M-am oprit în piața mare, chiar în centru la Stambul.
Să-mi fac viața mai ușoară, am decis să-mi iau o roabă,
C-am pământ și casă mare, iar în cont bănet destul.

Geme târgul de cadâne îmbrăcate în șalvari,
Se vindeau halva, mătăsuri, narghilele și cafea,
Lanțuri groase și inele pe tejghea la aurari,
Însă eu eram cu ochii numai după roaba mea.

Și deodată,-n depărtare, cu plăcere le-am văzut,
Odihneau într-o vitrină, elegant aliniate,
M-au frapat de la distanță, pot să spun de la-nceput,
Erau albe, brune, negre, ba și câteva roșcate.

Uriășe, minione, cu fund mic, cu fundul mare,
Dar erau destul de scumpe, valorau vreo șapte sute,
Le-am analizat cu grijă și-am văzut cu încântare,
Că sunt bune pentru muncă, dar supuse și tăcute.

Cu un lanț masiv legate, de o tijă de metal,
Le vindea un turc cu barbă și cu obiceiuri dure,
Un hadâmb abominabil, insensibil, imoral,
Ce avea în cap o grijă: nimeni marfa să nu-i fure.

Ne-am tocmit cu dușmănie, dar văzând cerința certă,
Turcul, harpagon din fire, însă-n speță un incult,
Chiar a vrut să-mi dea și două-n loc de una, la ofertă,
Dar cum am și eu o vârstă, chiar și una e prea mult.

Când ieșeam cu ea în stradă, s-o privesc și la lumină,
Cu o voce neplăcută spuse totuși eunucul:
„Ca să meargă ca și unsă, folosește vaselină,
Dar nu-i da prea multe pompe... că se sparge cauciucul!”

Valentin David



VORBE, VORBE...

Dacă ar fi să cântărim/măsurăm vorbele oamenilor și faptele lor, ar fi nevoie de o ruletă kilometrică să le măsurăm vorbele și de un cântar de mână pentru a le măsura faptele. Că... ce e mai ușor decât să vorbești? Mai ales când n-ai nimic de spus.

Așa stând lucrurile, oamenii vorbesc și... ca să se afle în treabă. Când nu știu/nu pot/n-au chef să facă altceva, mai scot câte o vorbă. Ca de exemplu, atunci când se întâlnesc doi, se salută, iar unul dintre ei întreabă „Ce faci?”, deși nu-l interesează deloc ce face celălalt, iar, uneori, chiar îl enervează dacă celălalt se apucă să-i descrie detaliat ce face el.

Așa că, unii oameni și-au cristalizat niște răspunsuri standard pentru întrebări din astea de aflat în treabă.

Așa am făcut și eu. În urmă cu câțiva ani, când mă întreba cineva ce fac, răspunsul meu standard era „Merg înainte, că am încercat o dată să mă opresc și am simțit o baionetă în coaste”. Imediat, sprâncenele celui care mă întrebase ce fac se arcuiau în sus, iar din cristalinul ochilor, prin pupile, țâșneau semne de întrebare. Atunci îi lămuram spunându-le „Era baioneta vieții. Viața nu mă lasă să mă opresc”. Unii zâmbeau, câțiva chiar râdeau, dar fețele multora căpătau o fizionomie de oameni care se mirau că „Ce dracu o fi vrut să zică ăsta?!”

Plictisit să tot răspund și să dau explicații, în ultimii ani am standardizat alt răspuns. Acuma, când mă întreabă cineva ce fac, îi răspund: „Nu fac nimic. Îmi iese perfect”.

Eram foarte mândru de răspunsul meu până zilele trecute când, la ușa blocului, un vecin m-a întrebat ce fac. I-am răspuns standard: „Nu fac nimic. Îmi iese perfect”. A râs, apoi, tot râzând, a zis: „Înseamnă că sunteți experimentat”.

Și uite așa mi-a dat peste cap răspunsul cu care îi dădeam eu peste cap pe ceilalți. Căci, ce mi-a zis omul ăla? Că sunt experimentat. Experimentat în ce? Păi,... în făcutul de nimic, nu? Că, d-aia îmi și iese perfect, nu?

Gata, mă duc să-mi proiectez alt răspuns. Mulțumesc, vecine!

P.S. Întru respectarea adevărului istoric, trebuie să menționez că, odată, un amic a reacționat la făcutul meu de nimic zicându-mi: „Aa, păi vin să te ajut, că nu se cade să-ți lași prietenul singur când are ceva atât de important de făcut”.

Marian Ioan, București

DIVERSE

Unui soț începător

Sub papuc nu-i tragedie,
Dar eu recomand oricui
Să nu ia pentru soție
Încălțări cu tocul cui!

Mie, ca avocat și soacrei mele

Se-aud din criptă ofuri grele,
În cimitirul meu din sat
Și, cică,-i vocea soacrei mele,
Care dorește-un avocat.



Rugăciuni către furtuni

O, voi furtuni care-n rafale
Porniți puhoie pe versanți,
Când totul măturați în cale,
Rog nu uitați de guvernanți!

Secretul păcii mondiale

Auzind eu de-o femeie
Care știe cum se tace,
Am propus să i se deie
Premiul Nobel pentru Pace!

Emil Ianuș, Horodnic de Sus, Suceava

**DE TOATE...****Descurcăreața**

Pe vremea când era copilă
Se strecura ca o reptilă;
Cu timpul s-a schimbat, drăcoaica,
Acum e ditamai... șerpoaica!

Nuntă cu dar

A fost o nuntă ca-n povești,
Iar pentru cei ce au ratat-o,
Conform uzanței românești,
Au repetat-o!

„Să-ți iubești aproapele”

Pe-aproape i-a iubit năroada,
Și-aproape toți erau flăcăi,
Acuma are și dovada...
E toată numai vânăta!

Copilăroasa

Pe vremea când copil era
Purta doar scutece pe ea,
De când e mare, ce să zic
Ea nu mai poartă mai nimic!

Gheorghe Gurău, Galați**...PENTRU TOȚI****Eforturi în sistemul sanitar**

Se fac schimbări în ritm amețitor,
În sănătate se tot iau măsuri,
Iar, azi, vedem că „Primul ajutor”
E șansa de-a muri cu proceduri.

Ipostaze nostalgice

Mă simt din nou de parc-aș fi școlar,
Pășind al școlii prag, acum, ca tată,
Pe-alee văd stejarul secular
Și-n fundul curții... buda-i neschimbată.

Manus manum lavat

E o amară cugetare
Ce ne reprimă cheful, hazul,
În cazul mâinilor murdare,
Ce nu mai pot spăla... obrazul.

Tema de acasă - noi abordări

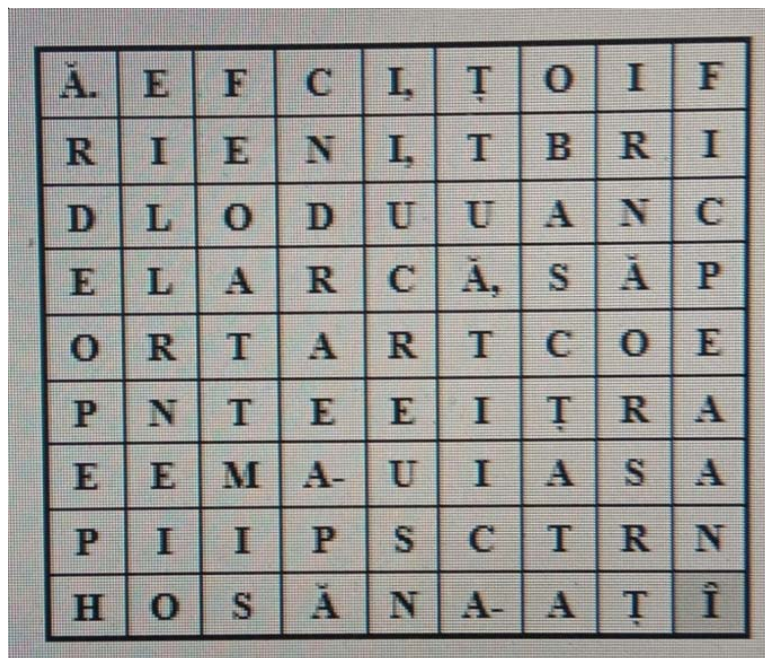
Cu tema la elevi e de notat
Că este necesară, vor nu vor,
Un lucru ar mai fi de completat:
Profesorii... să scrie-n locul lor.

Mirela Grigore, Râmnicu Sărat

REBUS ȘI EPIGRAME

Pornind din colțul din dreapta jos, pe o cale ușor de aflat, veți citi epigrama „Corupția în România”, a lui George Petrone.

**Nelu Vasile,
Turburea, Gorj**



**PESCARI ȘI VÂNĂTORI LA BINE ȘI LA RĂU...****El și ea – pescari sadea**

El spune soatei, bună de povești,
Tăcerea s-o învețe de la pești,
Iar dânsa, mucalită, îl înțeapă:
Să-nvețe de la ei a bea doar apă!...

Între pescari

„Eu cu soacra mă împac...
Ieri am fost cu ea pe lac!”
„Dacă vrei să mai încerci
la-o mâine la ciuperci!”

La pescuit pe ploaie

Din ceruri norii mă adapă,
Din lac mă-mproașcă val cu val,
Stă peștele, deștept, sub apă
Și eu, un idiot, pe mal.

Vânătoare de mistreți

Fiindcă nu veneau godacii,
Am tot băut sub toți copacii,
Când s-au ivit, rămând, vreo trei,
Eram deja mai porci ca ei.

Ion Diviza, Chișinău**Deznodământ**

De tinerel i-am stat în gât,
Mă detesta, o știu prea bine,
Și-atât de tare m-a urât,
Că s-a căsătorit cu mine.

La căsătorie

Fata nu era săracă,
Dimpotrivă, chiar avea
Patru oi, găini, o vacă,
Doar un bou îi mai lipsea.

Fidelitate

Frumoasa mea cu ochi senini
De-o viață casa-mi luminează;
Da, s-a culcat cu doi vecini,
Dar de trădat, nu mă trădează.

Speranțe pe patul de spital

Mi-a zis nevasta mea cu milă
Că n-ar fi totul în zadar:
Nu are la chirurg vreo pilă,
Dar îl cunoaște pe gropar.

Florin Rotaru, Buzău**DETURNARE**

De ești Manole, nu-ți sunt Ană eu,
Că nu mă las mânjită cu mortar
În fiecare zi, mereu, mereu,
De cel ce se declară prost zidar.

Ar trebui să fac întruna duș,
Hăinuțele să-mi spăl imediat,
Să nu mă simt murdară în culcuș
Sau să m-apuc să dau cu var în pat!

Și detergentul mi s-ar consuma,
Aș suferi, că am din cel mai bun
Și eu pun mult, că vreau a le-nspuma,
Apoi pe tine-aș vrea să mă răzbun.

Că, ce m-aș rățoi și te-aș certa,
Ba chiar ți-aș trage o tigare-n cap
(Nici vorbă, eu nu te-aș putea ierta)
Apoi te-aș îndesa într-un dulap

DIVERSE**Dezrădăcinare**

Pe vecinul (cum am zis)
Nu l-am mai văzut cu anii,
Cică e pe la Paris...
Că l-au dat afară banii.

George Eftimie, Buzău**Preocupare**

Un hoț, „netrebnic” dovedit,
Și-alege-un avocat capabil,
Ca, în procesul pregătit,
Să piardă, totuși,... „onorabil”.

În București

Iarna nu-i că vara:
Chiar de am factură
Și de arde țara,
Tot nu e... căldură.

Vremea tăierilor

De un timp, pe nea Ilie
Îl iau toți în bășcălie,
Dar nici dânsul nu se-nmoaie,
De-aia tot ce prinde... taie.

Să simți și tu cum e să stai închis,
Lumina zilei să n-o vezi deloc,
Orbit, chiar dacă ții un ochi deschis,
Precum îs și gândacii de la bloc.

Dar eu sunt Dana și m-ai confundat,
Eu am o literă în plus, un De.
E-o Ană, a vecinului plecat,
Se dă cocoană mare, cum nu e!

Ar vrea să pară gospodină brici
Și zilnic pune rufe la uscat.
Dar stai..., cu ea vrei tu... așa cum zici?
Să nu vă mai zidiți, că ești mâncat!

Silvia Horga, Orăștie

DEBUTURI ÎN „ACUS”**ODĂ BUCURIEI**

Un cântec despre viață e chiar o simfonie
 Ce vrea să spună-n note că totu-i armonie,
 Un do minor din coarde se-aude în fundal,
 Un opus din taverna ce-aduce a scandal.

Mărunte-s astea toate când vrei, cu dinadins,
 Să vadă lumea toată că ești un om distins
 Și cânti la instrumente cu clape și cu corzi,
 Că-n banca cea din față e loc doar pentru lorzi.

Mărite june care vrei să devii baron,
 În timpul care curge ai loc de fanfaron,
 Căci în orchestra mare, pe micul pedestal,
 Se urcă-ntotdeauna un geniu din cristal.

Și-n oda bucuriei se cântă slava lumii,
 Cu omul care spune cuvântul bun al glumii,
 Pentru cei care, veșnic, nu știu să se coboare,
 Și stau mereu în frunte-ncercând, din nou, să zboare.

O odă a tristeții ce vine-n bucurie,
 Cu cântul ei schismatic se vrea o armonie,
 Dar omul înțelege că totul e degeaba,
 În lumea-n care face, să simți care ți-i treaba.

Laurențiu Grigore**La stomatolog**

- Ce faci, doctore, se poate?
 Nu acolo mă durea,
 E măseua cea din spate!
 - Las' c-ajungem și la ea!

**Domnului
Cornel Rodean**

S-a tăiat Rodean cu-o lamă;
 E bărbat și nu se plânge,
 Dar, în loc să curgă sânge,
 Picură... o epigramă.

Ai în nume bogăție:
 „An de rod” ai fost, Cornele,
 Și, în anul ce-o să vie,
 Noi succese, colonele!

Pavel Ghiorghie

Desenele umoristice da la pag. 1, 6 și 15 sunt
 semnate de **Cristinel Vecerdea-CRIV**



CĂRȚILE DE VIZITĂ (urmăre din numărul precedent)

Tulceanul Mihai Moleșag ne prezintă acest *Specific național*: *Englezii au, precum se spune,/ Sindromul vacilor nebune,/ Pe când românul duce-n spate/ Sindromul vacii încălțate.*

Tot o carte de vizită, cu specific național, intitulată *Bilanțul la români*, a scris epigramistul brașovean Constantin Tone: *Oamenii din lumea bună,/ Trag o linie și-adună,/ Iar românul, cumsecade,/ Trage-o linie și... scade.*

Sorin Olariu ne confirmă că *Românul are șapte vieți*: *Românul are șapte vieți,/ Trăind de azi pe mâine.../ Dar ghinionu-i cum vedeți:/ Cam toate sunt de câine!*

O idee similară întâlnim în epigrama *Destin*, a lui Nicolae Ivan: *Românii sunt mereu isteți,/ Și urmăriți de o năpastă,/ Deși în piept au șapte vieți,/ Ei o trăiesc pe cea mai proastă.*

Epigramistul Vasile Larco face o radiografie socială în următoarea *Evoluție*: *Am ajuns, e evident,/ Într-o ultimă etapă,/ C-un picior în Occident/ Și cu celălalt în groapă.*

Un alt epigramist, Ion Rășinaru, a scris acest inedit *Autoportret interesant*: *Cum nimeni nu-i ce vrea să pară,/ Nici eu nu sunt, dar ție-ți spun:/ În urbea noastră, fără gară/ Sunt cel dintâi ... „Acar Păun”.*

Dan Teodor Dănilă declară: *Prea bătrân să fiu craidon,/ Prea sărac s-ajung baron/ Și nu sunt nici potlogar,/ Ca s-ajung parlamentar.*

În catrenul intitulat *Mie însumi*, medicul chirurg Ștefan Marinescu spune: *Mulțumit, aplaudat,/ Muzei îi sârut costița,/ Multe boli au vindecat/ Bisturiul și penița!*

Același chirurg, director de spital, definește astfel *Chirurgia*: *Chirurgia, eu susțin,/ În prezent și perspectivă, Este un amestec fin/ De grandoare și colivă.*

Medicul Corneliu Zeană, doctor în cardiologie și profesor universitar, are un credo special: *Îmi dau și eu prea bine seama,/ Ales-am bine meseria,/ Că tot ce stric cu epigrama,/ Repar cu cardiologia.*

Iată cum definește *Extrasistolele* un alt medic - doctor în cardiologie -, Mihai Cosma: *Zbateri supranumerare,/ Cu senzații nedorite,/ Ale unei inimi care/ O mai ia pe căi greșite.*

Am remarcat la Valentin Andreescu următorul catren, intitulat *Narcisism*: *Chiar dacă-n viață-am avansat/ Am coborât, am mai urcat,/ N-am fost nicicând în primii trei.../ Am fost mereu mai sus ca ei!*

Ca un fel de CV, intitulat *După fiecăre cucui*, regretatul epigramist prof. univ. dr. Ion Berghia face următoarea precizare: *Incorigibil și candriu,/ Epigramist mereu în grabă,/ Jur să mă fac un om de treabă,/ Și iar constat că-i prea târziu.*

Tot un C.V. *autoironic*, întâlnim la medicul epigramist, Gheorghe Șchiop: *Declar, ca-ntregul leat să știe/Că am făcut, ca un proclat,/ Din medicină poezie,/ Dar n-am fost doctor ca poet!*

O adevărată *Credință* am întâlnit în următorul catren al lui Vasile Bolocan: *Cum nu-s obișnuit să tac,/ Un mod de viață îmi propun:/ Tot ce e omenesc să fac,/ De n-oi putea ceva mai bun.*

Un catren, demn de luat în seamă, am cules de pe una din cărțile de vizită ale distinsului epigramist ieșean, George Petrone: *Pușca și cureaua lată,/ Ce bărbat eram odată!/ Stau amu pe prispa câșii,/ Pușca și cureaua mă-sii!*

La aceiași capitol, cu titlul *Pușca și cureaua lată*, să lecturăm și următoarea epigramă a lui Nicolae Bunduri: *Soața mea, înfierbântată,/ Îmi șoptește, uneori:/ Ce bărbat ai fost odată/ Sau, de cel mult, două ori!*

O tradițională fabulă, intitulată *Românul și capra vecinului*, ne oferă brăileanul Condruț Păun: *Dacă vede că nu moare/ Capra bunului vecin,/ Ca un hoț el gardul sare/ Și i-o mulge clandestin.*

Fie-mi permis, dacă tot am alcătuit această selecție, să adaug și *Credo-ul* de pe cartea mea de vizită: *În lumea asta infernală,/ Cu nebunia în derivă,/ Prefer greșeala personală,/ Decât prostia colectivă.*

Cu siguranță mai sunt catrene și epigrame bune pe multe cărți de vizită, dar nu am intrat în posesia lor. Ca o concluzie, amintim un interesant aforism: *Cea mai bună carte de vizită este o educație aleasă.*

Constantin Tudorache, Ploiești

**CATRENE MORTALE****O eternitate?**

Sub pomii străjuind cărarea,
În cripta umedă și grea,
Sunt pus de-o lună și deja
Am început să-mi pierd răbdarea...

La luminație

Când stau aici, cu mic, cu mare,
Și sunt pe punctul de-a pleca,
De-al naibii suflu-n lumânare
Să stea mai mult în preajma mea.

Filozofică

Trăind, din faptul dimineții
Și până m-adormea Preabunul,
Găseam atâtea sensuri vieții...
Acuma nu găsesc niciunul.

Unui mare crai

Am fost o viață fustangiu
Și-aș cuceri și-n morți, pe-alei,
Problema e că nu prea știu
Distinge care sunt femeii.

Petru Ioan Gârda, Cluj-Napoca**DIVERSE****Despre taxa de primă înmatriculare**

Dacă stau să mă gândesc,
Taxa asta, bat-o vina,
Ca să pot să o plătesc,
Trebuie să-mi vând mașina.

Transmisiune „de la fața locului”

La capul celui muribund,
Cuprins de spasme și frisoane,
Vreo două lumânări se-ascund,
Dar și vreo zece microfoane.

Aprigei mele soții

Hazardul mi te-a scos în cale
Și mi-am aflat în tine nașul,
Că, dintr-un leu de trei parale,
Acum mi-s ditai motănașul.

Despre desființarea unor spitale

De-această foarte generoasă
Măsură-n vremuri chinuite,
Românii cred c-or să profite
Și-or să mai moară și pe-acasă

Ionuț-Daniel Țucă, Medgidia

STAREA NAȚIEI

Aș vrea să râd și eu în gura mare,
Dar cum s-o fac în țara mea pe ducă,
La cât se minte prin televizoare
Făcând din cinste umbra ei caducă?

Maria Chirtoacă, Câmpulung, Argeș

Aș vrea să râd, dar plânsul mă usucă
De câte ori se-anunță prin ziare
Că scapă hoțul iar din închisoare
Și-l simt mergând în urma mea, nălucă.

De râsul-plâns ce colcăie în țară
Nimic nu scapă, nici măcar umorul,
A căruia voce este mai amară,
Că lideri mulți își fură iar poporul...

**Răstălmăcire**

Câine bun, să-l ții la vatră,
El nu mușcă, chiar de latră;
Câine bun, să-l ții în cușcă,
Latră doar după ce mușcă!

**Catedrala
Mântuirii Neamului**

Am urmărit și eu, ca un novice,
Cum s-a sfințit Măreța Catedrală
Și toate-ar fi „pe bune”, cum se zice,
Dar totu-i străbătut de-un fel de FALĂ!

Așa a fost de când e lumea lume:
Pălmașii, salahorii și străjerii
Mărețe temple construiesc anume,
În schimb, onorul îl primesc boierii!

Nicolae Tudor

ALL INCLUSIVE

M-am dus la cafeneaua de la mall,
M-am așezat, să fac și o comandă,
Când deodată, c-un șorț, de la subsol,
A apărut, surpriză, o pirandă,
Ce m-a-ntrebat ce vreau, civilizată,
A și notat cu o alură calmă,
Apoi grăbită mâna mi-a luat
Și cinci secunde mi-a privit în palmă.
A dispărut de unde a venit,
Precum un djin ce iese din oglindă,
Și se întoarce cu un pas târșit,
Ducând pe-o tavă, ceașca aburindă.
Era o cană mare, cu caimac,
Cafeaua groasă, gustul excelent,
Făcută la nisip, sau la capac,
Doar zaț era destul de abundent.

A apărut apoi, multicoloră,
Luându-mi ceașca, cum era firesc,
Și-am așteptat cam mult... aproape-o oră,
S-aducă nota ca să și plătesc.
Când în sfârșit cu bonul a venit,
Mi-a pus pe masă, spre mirarea mea,
Și un pomelnic lung și nesfârșit,
Cu ce-a ghicit în zațul din cafea.
Am leșinat văzând cât e de plată,
Fiind o sumă nesimțit de mare,
Lovind cu capul masa nespălată...
Dar m-au trezit cu apă din căldare.
Cam tristă, cu o mână sub bărbie,
Piranda-a spus: „M-ai speriat grozav:
În ceașcă am văzut o ischemie...
Dar nu credeam că e așa de grav!”

Valentin David



CONTROLUL

- Bună ziua! Actele la control!
- Dar pentru ce m-ați oprit?
- Pentru un control de rutină. Dați-mi actele!
- Nu le am la mine.
- Foarte rău! Deja ați intrat în ilegalitate. Cum vă numiți?
- Stan Șibran.
- Auzi... domne? Dumneata ești și neserios. Ai glume în program cu mine?
- Nu, domne, dar așa mă cheamă: Stan Șibran.
- Aha, deci continui... Bun, părinții cum se numesc?
- Tanța și Costel.
- Ei, nu, că asta e prea de tot! Deja ne tragem de șireturi!
- Stai domne, că nu fac mișto. Așa se numesc: Tanța și Costel!
- Băi... uite care-i treaba: chiar așa de prost mă crezi? Adică pe tactu îl cheamă Tanța și pe maică-ta, Costel?
- Nu, domne, evident, Tanța e mama, iar Costel e tata!
- Păi, băi, frate, în buletin scrie mai întâi prenumele tatălui și apoi pe al mamei. Băă, nimic nu știi! În sfârșit, unde te-ai născut?
- În Chițălarii Noi, județul Botoșani.
- Ăăă... mă rog! Și unde locuiești?
- În Chițălarii Vechi, județul Botoșani.
- Nu se poate așa ceva! E inadmisibil! Atâta bătaie de joc n-am îndurat niciodată!
- Dar...
- Taci, să nu-mi spui că așa este! Cum să te naști în Chiț... ăia Noi și să stai în ăia Vechi? E contrar normalului. Poate vrei să spui că te-ai născut în ăia Vechi și locuiești în ăia Noi!
- Domne, văd că nu ne înțelegem...
- Bineînțeles că nu ne înțelegem, dacă mă iei peste peste picior. Să mergem la sediu imediat!
- Să mergem. Acolo o să vorbesc cu fratele meu.
- Cine este fratele tău?
- Comisarul șef Șibran Aurel.
- Cum, domne, ești frate cu șefu?!
- Da, normal.
- Extraordinar! Domne, dar știi ce nu înțeleg eu?
- Ce anume?
- De ce pe dumneata te cheamă și Stan, și Bran?!

Florin Alexandru Collombo, Constanța



PRIME TIME NEWS

Ficțiunea TV: „Cetățeanul Ion Amăriei din judeul Vaslui, acuzat că a violat-o pe văduva Măria Aioanei, a scăpat de pedeapsă, întrucât s-a însurat cu corpul delict.”

Parabolica 3: „Zidul de piatră al unor grădini a lovit mașina președintelui Consiliului Județean Vrancea. Deși proprietăreasa, pe numele ei Semiramida, s-a declarat nevinovată, totuși grădinile au primit o pedeapsă cu suspendare.”

Ultima TV: „Senatorul Tr. Aseistu a fost acuzat că a primit 500.000 euro drept mită pentru influențarea Justiției. În prealabil i se organizase un flagrant, repetat de încă cinci ori, deoarece camera de filmat era defectă. Senatorul, găsit nevinovat din lipsă de probe, a păstrat cele trei milioane de euro.”

X1 TV: „În Județul Teleorman, în urma unor deshumări, au fost descoperite schelete cu fața în jos. Rudele decedaților au declarat: «Când au aflat că numele lor au fost folosite în alegeri de către partidul advers, s-au răsucit în mormânt.»”

DG 1024: „Știri de la Olimpiada de iarnă. Membrii echipei românești de patinaj viteză au fost aplaudați la scenă deschisă pentru viteza cu care își treceau de la unul la altul singura pereche de patine în proba de ștafetă.”

Anti TV: „Pe Autostrada Soarelui a avut loc un accident în lanț, soldat cu victime. Ca de obicei, reporterii noștri au fost primii la fața locului. Iată, Gabriel Jaguaru tocmai iese cu greu dintr-o mașină avariata. Gabriel, îți dau legătura!”

Dan Norea, Constanța

**DIVERSE****Statul zilelor noastre**

Reclamă lumea „Statul paralel”,
Pe cei din frunte, care-s fără carte;
Revolta-i clară, însă, într-un fel,
Mai rău la noi e... „statul deoparte”!

Între adevăr și speranță

Căsătoria-i ca o loterie;
Un singur lucru însă mă intrigă:
Să știi, când te aștepti la bucurie,
Că doar la LOTO se mai și câștigă!

Spovedanie

Nu-s în stare de nimic,
Stările-s confuze toate;
Cea mai clară-i, pot să zic,
Starea de... ebrietate!

Evoluție

În U.E. parcă-i tot mai bine;
Corupți și hoți sunt mai puțini.
Schimbarea-i mare-atunci când vine,
Dar nu la noi, ci la vecini!

Maximilian Opaiț, Bârlad**CATRENE PATOGENE****Obicei molipsitor**

Un guvern de fameni
Ne oripilează,
Urși atacă oameni,
Statul... hibernează!

Omonime

Toamna sunt încurcături,
Când îți cumperi toate cele:
Unii pun de murături,
Alții doar trăiesc cu ele!

Unde dai...

„N-o să te ducă nicăieri alcoolul!”
I-a zis un psiholog, fără efort,
Dar el i-a replicat, făcând ocolul:
„Nimeni nu-l bea ca mijloc de transport!”

În completare

Ea l-a văzut ajuns beat-cui,
Dar ca să nu rămână-n van,
Direct i-a spus-o soțului
Că ia de la vecin ciocan.

Liviu Zăneanu, București

RONDELUL COPIILOR STRĂZII

Pe străzi și prin canale –
Copii ai nimănui,
Eșecuri conjugale,
Bastarzi lăsați haihui.

Puși să cerșească-n cale,
Nicicând nu sunt sătui.
Pe străzi și prin canale –
Copii ai nimănui.



În suflet poartă jale,
N-au să se plângă cui,
Priviți ca haimanale,
Sunt și drogați destui

Pe străzi și prin canale.

Gheorghe I. Gheorghe, București



AVANCRONICA FOTBALISTICĂ

În curând va începe o nouă ediție a campionatului de fotbal. Întrucât anul acesta vom avea în oraș și meciuri de fotbal feminin, mi-am propus, în această avancronică, să adun păreri de la cunoscuți de-ai mei, microbiști înrăiți, despre acest eveniment și despre fotbalul feminin în general.

Depanatorul care îmi repară televizorul (din ce în ce mai des în ultimul timp, mai ales de când s-au mărit tarifele) și-a expus cu vehemență ideile conservatoare:

- Așa ne trebuie, dacă nu se mai respectă nimic din obiceiurile moșilor și strămoșilor noștri. Pe vremuri, femeia mergea cu un pas în urma bărbatului. Anul acesta, fotbalistele noastre merg cu un pas înaintea fotbaliștilor...

Vecinul de la etajul cinci a ajuns să numere ceasurile care au mai rămas până la primul meci de fotbal feminin:

- La un meci de fotbal feminin, mie îmi place finalul, când se schimbă tricourile...

O marcantă personalitate a orașului nostru, vechi prieten de-al meu, membru al unui cunoscut partid politic, mi-a spus că partidul său va aduna semnături pentru modificarea Constituției care ar urma să prevadă că meciurile de fotbal feminin să se desfășoare fără arbitru.

- Și așa sunt destui bărbați care fluieră după femei. Atragem atenția celor în drept că ne vom retrage din Parlament dacă acest lucru nu se va realiza...

Un fost coleg de liceu pe care noi îl poreclisem „Fecioara Maria” a fost categoric:

- Voi merge numai la meciurile băieților. Doar așa voi putea înțelege oportunitatea încurajărilor galeriei, de genul: „Dă-i-o printre picioare!”, „Bag-o la păianjen!”, „Culc-o-n careu!”...

- Consilierul cu probleme de fotbal al prefecturii a fost tot pentru meciurile băieților:

- Cu băieții nu vom avea emoții cu promovarea, întrucât nimeni nu are niciun interes să se întâmple acest lucru...

Un cunoscut de-al meu din tribune era uimit de modul în care se descurcă antrenorul unei echipe de fotbal feminin:

- Cum poate el să se înțeleagă cu atâtea, când eu acasă nu mă înțeleg cu una? Joacă cum vrea ea, nu cum stabilesc eu. Degeaba ameninț că o înlocuiesc cu rezerva. Atât timp cât soacră-mea e observator federal, nu pot să fac nimic. Mai ales că rezerva trebuie să o folosesc pe fals. Și apoi și ea îmi crează probleme. Dacă o titularizez, vrea primă dublă, dacă nu îi dau, mă amenință că se transferă în străinătate...

Părerea mea? Să iubim fotbalul adevărat și să mergem la oricare din meciuri, numai să mergem.

Gheorghe Enăchescu, Botoșani

DIVERSE

Unui amic epigramist

Dorind a fi ca Păstorel,
Se ametește des și el,
În schimb, la scris, aicea-i drama,
Cam ametește epigrama.

Recunoștință sufletească

Îți mulțumesc, Stăpân din Cer,
Și fi-vei veșnic lăudat,
Că m-ai simțit, ca inginer,
Nu nesimțit, ca magistrat!



Ah, prețurile din piață!

Eu încă n-am ajuns legumă,
Dar de-o ajunge pe tarabă,
Nu cred s-aveți așa o sumă,
Cât să mă cumpărați degrabă.

Compromis

Văzând cum proștii își fac rostul
Și saltă-n posturi sus pe scară,
Să nu ajung chiar de ocară,
Mă compromit să fac pe prostul.

Mihai Caba, Iași

**DE TOATE...****Furtul comorii în Olanda**

Se vede că aici nu-ncap
Brățări și coiful unui rege;
Urmașii dacilor n-au lege,
Iar pentru coif, noi n-avem cap.

Colac peste pupăză

Cu gripa asta aviară,
Tot păsăretu-a dat de dracu'...
Doar pupăza e mai sprintă:
Pe ea o apă ră colacu'!

Perspectivă

Această mândră văduvioară
Trei soți pierdut-a și-i căsună
Să se mărite-a patra oară
Știind că are mână bună.

Femeia

Femeia este ca reducta,
Doar cei „viteji” o pot avea,
Când crezi c-ai terminat disputa,
O și ocupă-altcineva.

Viorica Găinariu-Tazlău, Baia Mare

**...PENTRU TOȚI****Fidelitate**

Că-i din sat sau citadelă,
A făcut sau nu și nuntă,
O femeie e fidelă,
Dacă este și...cărunță!

Drumuri

Merg prin țară și privesc,
Din mașină, pe șosele,
Gropile nu ocolesc,
Că, oricum, tot dau în ele!

La cimitir

Subit, când a murit vecinul,
De gripa-adusă de străini,
Am refuzat să-mi fac vaccinul...
Și-acum din nou suntem vecini.

Iarăși gripa

Gripa asta se extinde,
Nu știi cine are vină,
Ieși afară, o poți prinde,
Că-i umană, nu...porcină!

Constantin Mîndruță, Pitești

PAMFLET SENTIMENTAL

Lua-v-ar Domnu-n zi de bine,
Netrebnici fără de rușine!
Doar El, „sfințindu-vă”, cumva,
Cadou Dracului vă va da.

Lua-v-ar Dracu-n zi Pascală,
De-a valma, fără rânduială,
Să vă „sfințească”, puși pe jar,
Și-apoi duși Domnului ca Dar!

Lua-v-ar ciuma, „la grămadă”,
De unde-ați fi (să nu vă vadă!),
Să vă îngroape-n var votanții,
Cei înșelați și „Azilanții”!

Lua-v-ar Popa și Groparul,
Că ne-ați umplut cu Rău paharul,
Doar oase fiți, fără pomenire,
Să fiți uitați de Omenire!

Lua-v-ar Timpul, „Jude-Star”,
Să n-aveți nume-n calendar,
Călăi și Hoți ai ăstui Neam
Lipsiți de-un ecuson: OȘTEAN!

**Constantin Iordan,
Constanța**

**AFORISMELE MELE**

- * Animalele știu mai bine decât oamenii când nu mai trebuie să-și țină odraslele în cârcă.
- * Inteligența este un dar; caracterul - o zidire.
- * Nu ne mai recunoaștem. Ni s-au golănit ochii, ni s-a birjărit limba.
- * Singurătatea nu se dezlipește de om nici după ce acesta urcă pe tron, pe soclu, ori pe cruce.
- * Fiecare om este coresponsabil de pustiul din el.
- * Orice urcuș e greu. Dar numai de sus se vede departe.
- * Marile întrebări rămân. Mor treptat doar răspunsurile.
- * Până și cea mai banală reverie are în ea câteva conotații filozofice.
- * Neastâmpărul cosmic din noi ni s-a dat să-l consumăm. Nu să-l ducem înapoi.
- * Cum poți să rămâi indiferent într-un Cosmos doldora de mistere?
- * Filozofilor nu le-au mai rămas decât două mari necunoscute: misterul vieții și cel al morții.
- * Ne epuizează setea de Absolut, dar și groaza de absurd.
- * Nu știm dacă însușirile paranormale sunt resturi din vloga omului de altădată, ori arvuna din forța lui viitoare.
- * Purtăm în noi eredități tot mai obosite.
- * Ignoranța a ajuns una dintre cele mai frecvente opțiuni ale omului contemporan.
- * Ferește-te să treci drept nesimțit de inteligent și ostentativ de talentat! Sisif încearcă să ne convingă că și absurdul poate avea un sens.
- * Când metafizica întreabă, știința se preface că nu înțelege întrebarea.
- * Subconștientul - acest vulcan, aparent potolit, al eredității.
- * În zona creației, știința capătă aura și strălucirea artei.
- * Coabitează în noi și vulturul, dar și abisul de sub el.

Vasile Ghica, Tecuci

ACUS nr. 1(85)/2026

Mulțumim pentru apariția acestei reviste doamnei **Silvia Macrea**, manager al Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale „Cindrelul-Junii” Sibiu, precum și **Cercului Militar din Sibiu**.

Redacția



Nicolaus Olahus (1493 - 1568)

REVISTA „ACUS” ISSN 1843-1712

Redactor-șef: Ștefan-Cornel Rodean

Redactori: Gheorghe Șchiop și Ion Brâncuși

Adresa redacției: Sibiu, Calea Cisnădiei, nr. 86, ap. 24,
cod 550394, tel. 0740052911, 0369424883
e-mail: cornel_rodean@yahoo.com

Tehnoredactare computerizată: Ștefan-Cornel Rodean

CENACLUL UMORIȘTILOR SIBIENI „NICOLAUS ŐLAHUS”

Ion Brâncuși, Valentin David, Aurel Domide-Șăntănu, Ioan Friciu,
Octavian-Liviu Hulea, Titus Maiorescu, Liviu Modran, Romeo
Petrașciuc, Ștefan-Cornel Rodean, Vasile Rusu, Gheorghe Șchiop,
Corneliu Șerban, Nicolae Tudor, Ștefan Vișan, Viorica Voicescu

Președinte (din 2008): Ștefan-Cornel Rodean

Predecesori la conducerea cenacului: Naum Smarandache (1975 - 1997),
Viorica Voicescu (1997 - 2000) și Nicolae Mihu (2000 - 2008)